

6 Φεβρουαρίου 2012

Ενθρόνιση Μητροπολίτη Προύσης Ηγουμένου Ι.Μ. Χάλκης

/ [Επικαιρότητα](#)

Σε συγκινησιακή ατμόσφαιρα πραγματοποιήθηκε σήμερα, Δευτέρα 6 Φεβρουαρίου 2012 η ενθρόνιση του Ηγουμένου της Ι. Μονής Αγίας Τριάδας Χάλκης, Μητροπολίτου Προύσης κ. Ελπιδοφόρος.

Η ενθρόνιση του Ηγουμένου και Μητροπολίτη Ελπιδοφόρου, πραγματοποιήθηκε από τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ. Βαρθολομαίο στον Ιερό Ναό της Αγίας Τριάδος Χάλκης.

«Χαιρόμεθα σήμερα, προς τούτοις, χαράν ιδιαίτεραν, διότι ενθρονίζομεν εις την ιστορικήν ηγουμενικήν καθέδραν της Ιεράς ταύτης Μονής τον νεωστί διορισθέντα υπό της περί ημάς Αγίας και Ιεράς Συνόδου ηγούμενον αυτής, αδελφόν Μητροπολίτην Προύσης κύριον Ελπιδοφόρο, εις τον οποίον παραδίδομεν την ευθύνην αλλά και το προνόμιον, την υποχρέωσιν αλλά και την τιμήν, να συνεχίση κοσμών την ιστορίαν και την μαρτυρίαν της Μονής και ευχόμεθα να ιδή επί των ημερών του επαναλειτουργούσαν την Σχολήν, τρέφουσαν και καρτίζουσαν τα νοσσία αυτής δια του οικουμενικού πνεύματος και τους ήθους της Μεγάλης Εκκλησίας», ανέφερε μεταξύ άλλων στην ομιλία του ο Οικουμενικός Πατριάρχης.

Επίσης τόνισε: «Ο άγιος αδελφός, ο νέος ηγούμενος, έχει όλα τα προσόντα και τα εφόδια δια να επιτύχη εις την υψηλήν αποστολήν του, να εγκαινιάση μια νέαν περίοδον εις την ζωήν και την προσφοράν της Μονής και να γράψη σελίδας δόξης.»

«Δόξης όχι δια τον εαυτόν σου, αδελφέ Άγιε Προύσης, ούτε δια τον Πατριάρχην Βαρθολομαίον, αλλά δια την Μονήν και την Σχολήν μας, δια την Μητέρα Εκκλησίαν, την Τροφόν του Γένους, δι' αυτά τα ιερώτατα πράγματα τα οποία

οφείλομεν να δοξάζωμεν και να τιμώμεν, διότι αυτά υπερετίμησαν ημάς τους ταπεινούς διακόνους αυτών», πρόσθεσε ο κ. Βαρθολομαίος.

Να αναφερθεί ότι νωρίτερα στην ομιλία του ο Προκαθήμενος της Ορθοδοξίας, αναφέρθηκε στον Ιερό Φώτιο Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως, ο οποίος έπηξε τον Σταυρόν της Ιεράς Μονής της Χάλκης.

Ο κ. Βαρθολομαίος δεν παρέλειψε για ακόμη μια φορά να αναφερθεί και στην επαναλειτουργία της Σχολής, τονίζοντας ότι «το Οικουμενικό Πατριαρχείο, έκτοτε, δια των προκατόχων ημών Πατριαρχών Αθηναγόρου και Δημητρίου, ιδιαιτέρως όμως, επιτραπήτω ημίν, επί της εικοσαετούς και πλέον ταπεινής Πατριαρχικής διακονίας ημών, προέβαλλε πάντοτε προς τα Τουρκικά αρχάς δια σειράς Μνημονίων και Πατριαρχικών Γραμμάτων, αλλά και προς πάσαν άλλην διεθνή κρατική η μη οργάνωσιν, το δίκαιον αίτημα της επαναλειτουργίας της Σχολής, επιζητούν την επανόρθωσιν της αδικίας».

ΟΜΙΛΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΠΡΟΥΣΗΣ κ.κ. ΕΛΠΙΔΟΦΟΡΟΥ

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Σεβασμιώτατε Πρόεδρε της Εφορείας,

Εντιμότητε κ. Γενικέ Πρόξενε της Ελλάδος,

Σεβασμιώτατοι άγιοι Αρχιερείς,

Πανοσιολογιώτατοι,

Εντιμολογιώτατοι Άρχοντες,

Αγαπητοί μου χριστιανοί.

Την ως άνω ωδήν εψάλαμε σήμερα εις τον εορτάζοντα Μέγαν εν πατράσι και κτίτορα της καθ' ημάς Πατριαρχικής και Σταυροπηγιακής ταύτης Μονής, η οποία τελεί λαμπράν πανήγυριν λαμπруνομένην έτι περαιτέρω δια της αυτοπροσώπου παρουσίας και χοροστασίας της Υμετέρας Σεπτής Κορυφής, του επαξίου διαδόχου αυτού εις τον Οικουμενικόν Θρόνον της Βασιλίδος.

Ο του «φωτός επώνυμος» άγιος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως καλείται υπό του υμνογράφου «φωστήρ θεαυγέστατος», τουτέστιν ουχί φορεύς φωτός ιδίου, αλλ' αυγάζων ακτίνας θείας, προερχομένης εκ της μόνης πηγής του αληθούς φωτός του φωτίζοντος πάντα άνθρωπον ερχόμενον εις τον κόσμον. Δι' ο και δεν ωνομάσθη «φως», αλλά Φώτιος. Διότι εις και μόνον ετόλμησε να είπη περί εαυτού ότι «εγώ ειμί το φως», ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός, ο ειπών «γεννηθήτω φως και εγένετο φως», ο Δημιουργός του παντός Θεός.

Φώτιος ο εορταζόμενος και πανηγυριζόμενος Μέγας εν αγίοις Πατριάρχης και ανεδείχθη φερώνυμος του φωτός διότι «ήρθη προς το φως το άδυτον»[2], έκ τοῦ όποίου άρυσθεις τας θείας έκλάμψεις, μετέδωσε και εις ημάς πάντας δια τοῦ βίου και τῶν έργων αυτού. Φωτισθεις ό ίδιος, έφώτισε λαούς καθημένους έν σκότει και έν σκιᾷ θανάτου• λαούς, οί όποιοι όχι μόνον δέν άφωμοιώθησαν πολιτισμικῶς και γλωσσικῶς, αλλ' εξετινάχθησαν δια του εκχριστιανισμού αυτών εις ύψη ευσεβείας, ευημερίας, καλλιτεχνικής εκφράσεως, μοναχικής ασκήσεως, θεολογικής εκφράσεως και εθνικής αυτοσυνειδησίας.

Φωτιστής ο Μέγας Φώτιος και ένθερμος μελετητής πάντων των κατά την εποχήν αυτού σωζομένων συγγραμμάτων, διέσωσεν αυτά μεταγράψας και συνοψίσας εις την περίφημον Βιβλιοθήκην αυτού.

Το φως, λοιπόν, του Χριστού απελαύνει το σκότος, όπως το φυσικόν φως εκχυνόμενον αποκαλύπτει εις τους υγιείς οφθαλμούς απάσας τας αποχρώσεις του θαύματος της φυσικής δημιουργίας. Το φως του Χριστού, όμως, δεν είναι μόνον φως ευσεβείας οδηγούν τους ανθρώπους εις καλά έργα, εις τον παράδεισον της αιωνίας τρυφής και της απολαύσεως των θείων δωρεών. Το φως Χριστού είναι και φως γνώσεως• γνώσεως παραγούσης πολιτισμόν, τέχνην, μουσικήν, αρχιτεκτονικήν• γνώσεως εξευγενιζούσης τον άνθρωπον και ελαυνούσης τα σκότη της αγριότητος, του μίσους και της αμαθείας. Διότι, ως συνεχίζει ο υμνωδός, «το σκότος» απελαύνεται «λαμπεδόσι φωτός... θείου», φωτός, δηλαδή, προερχομένου έξωθεν της δημιουργίας, φωτός μη βαρυνόμενου εκ της φθοράς, φωτός ακτίστου, φωτός θείου.

Τοιαύτης περιωπής κτίτορα έχουσα σεμνύνεται η Ιερά αύτη Μονή περιβεβλημένη, προς τούτοις, την υψηλοτέραν δυνατήν δια μίαν Μονήν τιμήν, αυτήν της Πατριαρχικής και Σταυροπηγιακής αξίας. Και πανηγυρίζει σήμερον και πάλιν τιμώνσα θεοπρεπώς την ιεράν αυτού μνήμην.

Τοιαύτης, λοιπόν, Μονής ηξίωσεν ο Θεός την ελαχιστότητά μου να ορισθώ Ηγούμενος, προτάσει της Υμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος και αποφάσει της Αγίας και Ιεράς Συνόδου.

Περιττόν να είπω, Παναγιώτατε Δέσποτα, πόσον μικρός, ελάχιστος και ανάξιος αισθάνομαι δια την θέσιν ταύτην αναλογιζόμενος τους προκατόχους μου επιφανείς και πολιούς Ιεράρχας του Θρόνου, λογίους άνδρας καυχήματα του Γένους και αδάμαντας της Εκκλησίας, Σχολάρχας πλήρεις Πνεύματος Αγίου και σοφίας της θύραθεν και της εκκλησιαστικής.

Περιδιαβαίνων τους χώρους της Μονής, αναδιφών εις την σπανίαν Βιβλιοθήκην, προσευχόμενος εν τω Ναώ, ενδιαιτώμενος εις την τράπεζαν, παρατηρών τας ευγενείς μορφάς εις τους πίνακας της παρούσης αιθούσης, αισθάνομαι βαρύ το φορτίον της πολυτίμου και παλαιφάτου κληρονομίας και κάμπτονται τα γόνατα εκ του δέους της ευθύνης.

Θαρρών, όμως, εις το έλεος του Κυρίου και εις την πατριαρχικήν επιείκειαν ευχαρίστως έκλινα αυχένα υπακοής και ασπαζόμενος την χαριτόβρυτον Υμών δεξιάν χαίρων και ευγνωμόνως παρέλαβον εξ αυτής την ηγουμενικήν ράβδον, την μεγάλην ταύτην τιμήν δι' ένα Ιεράρχην του Θρόνου.

Παρά το γεγονός ότι είμαι ο πρώτος Ηγούμενος μη απόφοιτος της εν αναγκαστική σιωπή διατελούσης Ιεράς Θεολογικής Σχολής, θητεύσας, όμως, εν τη Πατριαρχική Αυλή και μαθητεύσας παρά τους σεπτούς πόδας του σοφού Πατρός και Πατριάρχου μου, υπόσχομαι να καταβάλω πάσαν ανθρωπίνως δυνατήν προσπάθειαν να φανώ αντάξιος της εμπιστοσύνης της Υμετέρας Σεπτής Κορυφής, αντάξιος των προσδοκιών της Μητρός Εκκλησίας και του Γένους.

Είμαι ευγνώμων, Παναγιώτατε Δέσποτα, δια την τιμήν της αναθέσεως εις την ελαχιστότητά μου της Ηγουμενείας του αδάμαντος τούτου των Ιερών Καθιδρυμάτων της Μητρός Εκκλησίας, ο οποίος κείται τόσοσιν εγγύς εις την πατριαρχικήν Υμών καρδίαν, ώστε να μη υπάρχη ευκαιρία και περίπτωσις, καθ' ας δεν αναφέρεσθε μετά θέρμης και νοσταλγίας είτε εις αναμνήσεις εκ της μαθητείας Υμών ενταύθα, είτε εις την ανάγκην της επαναλειτουργίας της Ιεράς Θεολογικής Σχολής. Εμπιστευόμενος την ευθύνην ενός τοιούτου Ιερού Καθιδρύματος, αισθάνομαι ότι μου εμπιστεύεσθε την καρδίαν Σας, την μυχίαν

επιθυμίας Σας να ίδητε την Σχολήν και πάλιν λειτουργούσαν, και τότε το αίσθημα της ευθύνης γίνεται βαρύτερον. Επαναλαμβάνω την υπόσχεσιν ότι θα καταβάλλω πάσαν προσπάθειαν να φανώ αντάξιος της τοιαύτης τιμής.

Έχω την τιμήν να παραλαμβάνω την Μονήν εκ των τιμίων χειρών του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γέροντος Δέρκων κ. Αποστόλου, του τιμίου τούτου και ανιδιοτελούς εργάτου του αμπελώνος του Κυρίου, ο οποίος ειργάσθη εν αυτή μετ' αυταπαρνήσεως και ευσυνειδησίας και δυσσευρέτου σήμερον αισθήματος καθήκοντος επί δεκαεξαετίαν όλην. Παραλαμβάνω, χάρις εις αυτόν, την Μονήν ανακαινισμένην, ωργανωμένην και ευρύθμως λειτουργούσαν, όθεν και εκφράζω εις αυτόν τας ευχαριστίας και την ευγνωμοσύνην μου, βέβαιος ων ότι και εκ της νέας αυτού ευθύνης της Προεδρείας της σεβαστής Εφορείας θα εξακολουθήση να νουθετή και συμβουλεύη την ελαχιστότητά μου εις την διοίκησιν αυτής.

Ευχαριστώ δε πάντα τα μέλη της σεβαστής Εφορείας δια την αγάπην και την υποστήριξιν την οποίαν επεδείξαντο άμα τη αναλήψει των καθηκόντων μου τον παρελθόντα Σεπτέμβριον.

Ευχαριστώ πάντας υμάς, φίλους και αδελφούς τους εντεύθεν και μακρόθεν ελθόντας, οι οποίοι δια της παρουσίας σας τιμάτε την ελαχιστότητά μου εις την ανάληψιν της νέας ταύτης εκκλησιαστικής διακονίας.

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Εις την αρχήν της ομιλίας μου ανεφέρθη εις τον Ιερόν Φώτιον, τον του φωτός επώνυμον άγιον, το «των ορθοδόξων έρεισμα και καύχημα»[3], «τῶν πατέρων καλλονήν, Έώας τὸ θεῖον σέλας, τῆς ἐκκλησίας λαμπρότητα»[4], διότι ἐπὶ τοιούτου θεμελίου ἐκτίσθη ἡ Ἱερὰ κατὰ Χάλκην Θεολογικὴ Σχολή.

Η Σχολή αύτη καθ' όλα τα έτη της λειτουργίας αυτής, αλλά και μετά την φωτοσβεστικήν κίνησιν των κρατούντων, απετέλεσε πηγήν φωτός, πηγήν γνώσεως, πηγήν πολιτισμού, αγγελτήριον ειρήνης, εργαστήριον αγάπης, διδασκαλείον ευσεβείας, φυτώριον στελεχών της Εκκλησίας φωτεινών, εμπορουμένων υπό το πνεύμα της οικουμενικότητος, φορέων της ιεράς παραδόσεως.

Η ελαχιστότης μου είναι ο τρίτος Ηγούμενος, ο οποίος ενθρονίζεται επί της ευκλεούς Πατριαρχείας Σας, μη διοριζόμενος ταυτοχρόνως και ως Σχολάρχης. Εκφράζων άπασαν την φιλέορτον ομήγυριν εύχομαι όπως η Υμετέρα Παναγιότης, «ο της ειρήνης φίλος και της αγάπης εργάτης»[5] πρεσβείαις του του φωτός επωνύμου εν αγίοις Προκατόχου Αυτής, του απελαύνοντος το σκότος αυγάσας λαμπηδόσι θείου φωτός και θεία χάριτι του Παρακλήτου του «οξέως την λύτρωσιν

δίδοντος»[6], αξιωθή – και δη συντόμως – όπως ανάψη την λαμπάδα ταύτην της ιεράς επιστήμης και εγκαινιάση την επαναλειτουργίαν της Ιεράς κατά Χάλκην περιπύστου Θεολογικής Σχολής.

Γένοιτο.

[1] α' ὡδή τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου.

[2] θ' ὡδή τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου.

[3] η' ὡδή τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου.

[4] Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

[5] Στιχηρὸν προσόμοιον τοῦ ὄρθρου τῆς ἑορτῆς.

[6] ε' ὡδή τοῦ κανόνος τοῦ Ἁγίου.

Πηγή

:
http://www.romfea.gr/index.php?option=com_content&view=article&id=10848:2012-02-06-15-03-40&catid=33:2009-12-18-08-37-34

<http://bit.ly/146OR2b>